

Sygn. akt VI GC 695/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

przeciwko **M. J. (1)**

o zapłatę

I. oddala powództwo w zakresie żądania kwoty 3 130 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 21 lipca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego M. J. (1) na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 86,53 złotych (osiemdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 695/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 października 2016 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanej M. J. (1) kwoty 3 350 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 220 złotych za okres od dnia 27 listopada 2014 roku do dnia zapłaty i 3 130 złotych za okres od dnia 21 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dostarczył pozwanej M. J. (1) gaz w butlach oraz klatkę magazynową do ich przechowywania. Pozwana do chwili obecnej nie zapłaciła za butle stalowe w ilości 7 sztuk, butle syfonowe w ilości 14 sztuk oraz kontener do ich przechowywania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 02 grudnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 5030/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwana M. J. (1) zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w części, tj. co do kwoty 3 130 złotych stwierdzonej fakturą VAT numer(...)wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi okres od dnia 21 lipca 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że od kwietnia 2015 roku nie wykonuje żadnej działalności gospodarczej pod adresem: (...)-(...) P., ulica (...). Pod tym adresem wykonywana jest zaś działalność pod tą samą firmą (...) przez K.

W.. M. J. (1) podniosła, że po kwietniu 2015 roku pod dokumentami potwierdzającymi odbiór towaru nie figuruje jej podpis i że nie jest w stanie spłacać długów wymienionych w pozwie, ponieważ ich nie zaciągała, wobec tego nie jest w stanie sponsorować wykonywania działalności przez inne osoby, które podszywają się pod jej firmę.

Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 02 grudnia 2016 roku w zakresie kwoty 220 złotych wraz odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 27 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty uprawomocnił się z dniem 15 marca 2017 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od dnia 01 listopada 2011 roku M. J. (1) prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...). Działalność ta była prowadzona pod adresem (...)-(...) P., ulica (...).

M. J. (1) zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej z dniem 31 stycznia 2017 roku.

Od dnia 01 marca 2014 roku pod tym samym adresem i pod taką samą firmą działalność gospodarczą prowadziła K. W., która z dniem 01 marca 2015 roku zaprzestała działalności, a z dniem 22 października 2015 roku jej działalność została wykreślona z rejestru.

wydruki z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 48, 49 akt

W dniu 19 lipca 2012 roku (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako dostawca zawarła z M. J. (1) jako odbiorcą umowę na dostawy gazu w butlach. Dostawca miał zapewnić odbiorcy ciągłość dostaw oraz miał przekazać do dyspozycji odbiorcy na okres współpracy sprzęt niezbędny do realizacji umowy w postaci 7 butli standardowych (11 kg), 6 butli syfonowych (11 kg) oraz 1 klatkę na butle typu K-40.

Wszelkie zmiany ilości przekazanego sprzętu wymagały formy pisemnej potwierdzonej przez strony (§ 3 umowy).

Odbiorca miał obowiązek zwrócić dostawcy otrzymane butle i sprzęt najpóźniej w dniu wygaśnięcia umowy. W razie zwłoki w zwrocie butli odbiorca zobowiązany był zapłacić dostawcy karę umowną w wysokości 1 złotych od każdej nie zwróconej w terminie butli i klatki na butle, naliczaną za każdy dzień zwłoki. W razie nie dokonania zwrotu butli w terminie 14 dni, dostawcy przysługiwało alternatywne prawo do żądania kwoty liczonej jako równowartość 100 złotych za sztukę butli 11 kg (syfonową, zwykłą), 250 złotych za sztukę butli 33 kg i 1 000 złotych za każdą brakującą klatkę (§ 4 umowy).

umowa dotycząca sprzedaży gazu w butlach – k. 14-15 akt

W dniu 12 listopada 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dostarczyła M. J. (1) gaz propan – butan w czterech butlach 11 kg (syfon) w cenie po 55 złotych brutto za sztukę i wystawiła jej z tego tytułu fakturę VAT numer (...) na kwotę 220 złotych brutto z terminem płatności do dnia 26 listopada 2014 roku. M. J. (1) nie uiściła powyższej należności.

faktura VAT numer (...) – k. 16 akt

W dniu 06 lipca 2016 roku (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawiła M. J. (1) fakturę VAT numer (...) na kwotę 3 130 złotych brutto z tytułu sprzedaży 7 sztuk butli stalowych 11 kg po 100 złotych brutto za sztukę, 14 sztuk butli syfonowych 11 kg po 120 złotych brutto za sztukę i kontener K-20 za 750 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 20 lipca 2016 roku

faktura VAT numer (...) – k. 18 akt

W dniu 25 sierpnia 2016 roku (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wezwał M. J. (2) do zapłaty kwoty 3 350 złotych stwierdzonej fakturami VAT numer (...).

wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 19-20 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Sąd nie oparł się na przedłożonym przez powoda dokumencie znajdującym się na karcie 17 akt – „potwierdzenie” powiązanego z fakturą VAT numer (...) z uwagi na jego nieczytelność, dokument ten nie pozwala bowiem na odczytanie przedmiotu dostawy w zakresie ilości i rodzaju dostarczonego towaru.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności.

W związku z częściowym zaskarżeniem nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 02 grudnia 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 5030/16, orzeczenie to – w zakresie kwoty 220 złotych wraz odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 27 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty – uprawomocniło się z dniem 15 marca 2017 roku.

W niniejszej sprawie – rozpoznawanej pod sygn. akt VI GC 695/16, mając na uwadze powyższe, powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanej M. J. (1) kwoty 3 130 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 21 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu. Powód swoje roszczenie w tym zakresie wywodził z łączącej strony umowy dotyczącej sprzedaży gazu w butlach, na podstawie której powód miał zapewnić odbiorcy ciągłość dostaw gazu i przekazać pozwanej sprzęt niezbędny do realizacji umowy w postaci butli 11 kg standardowych, butli 11 kg syfonowych i klatki na butle typu K-40.

Pozwana M. J. (1) zaprzeczyła, ażeby to jej właśnie wydane zostały butle gazowe i klatka wskazane na fakturze VAT numer (...), podnosząc, że nie prowadziła już od kwietnia 2015 roku żadnej działalności, wobec czego nie może na dokumentach znajdować się jej podpis, a nadto, że nie jest w stanie spłacać długów, które podszywając się pod jej firmę zaciągnęły inne osoby.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężar na nim obowiązku, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

Zgodnie zaś z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 roku (sygn. akt I PKN 660/00) samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. Jeśli zaś strona nie przedstawia dowodów, to uznać należy, iż dany fakt nie został wykazany (udowodniony).

Powyższe oznacza, że w niniejszej sprawie, jakkolwiek okoliczność zawarcia w lipcu 2012 roku umowy dotyczącej sprzedaży gazu w butlach nie była sporna, to powód(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

obciążony był w pierwszej kolejności powinnością udowodnienia, że towar w postaci butli gazowych i kontenera do ich przechowywania, za które zapłaty się domaga zostały dostarczone pozwanej M. J. (1).

Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje bowiem, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba, że miał możliwość przekonać się o nieprawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 kwietnia 1975 roku, sygn. akt III CRN 26/75).

Tymczasem powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. przedstawił na powyższe okoliczności jedynie wystawiony przez siebie dokument rozliczeniowy. Fakturę VAT jako dokument prywatny, chociaż zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. nie korzystający z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w niej zawartych, to jednak w świetle orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2004 roku (w sprawie o sygn. akt IV CK 474/03), które podziela Sąd w niniejszym składzie, należy traktować jako samodzielny środek dowodowy, którego moc Sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c., a więc zgodnie z własnym przekonaniem, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Powyższa ocena powinna być więc dokonywana z uwzględnieniem specyfiki tego dokumentu, który jest przecież dokumentem rozliczeniowym, z którego wynika jedynie, że określony podmiot (wystawca faktury) wystawił dokument rozliczeniowy w postaci faktury VAT obejmującej określoną kwotę w stosunku do innego podmiotu. W świetle powyższego dokument prywatny w postaci faktury VAT, w sytuacji kwestionowania przez pozwaną faktu dostarczenia towaru wyszczególnionego na tej fakturze, nie może stanowić samoistnego dowodu na powyższą okoliczność (dostawy pozwanej określonych na tych fakturach towarów).

Zgodnie z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Powyższy przepis kreuje zatem stosunek obligacyjny o charakterze dwustronnie zobowiązującym. Sprzedawca (tu – powód) zobowiązuje się wydać towar, zaś kupujący (tu – pozwany) zobowiązuje się zapłacić ustaloną za ten towar cenę.

Sąd miał przy tym na uwadze, że na podstawie umowy stron dotyczącej sprzedaży gazu, powód jako dostawca zobowiązywał się przekazać pozwanej sprzęt niezbędny do realizacji umowy w postaci butli gazowych i klatek. Odbiorca był zaś zobowiązany zwrócić dostawcy otrzymane butle i sprzęt najpóźniej w dniu wygaśnięcia umowy. Tymczasem w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dokumentu nie tylko wskazującego na przekazanie pozwanej kontenera na butle gazowe oraz samych butli w rodzaju i ilości wskazanej na fakturze VAT numer (...) (znajdujący się na karcie 17 akt dokument „potwierdzenie” powiązany z fakturą VAT numer (...) jest nieczytelny, a która to okoliczność obciąża powoda), jak i wskazującego na rozwiązanie umowy, czy to w drodze wypowiedzenia, czy za porozumieniem stron, jak też brak jest jakiegokolwiek dowodu wezwania pozwanej do zwrotu mających być jej przekazanych butli i kontenera. Tylko bowiem w razie nie dokonania zwrotu butli w terminie 14 dni, zgodnie z umową dostawcy przysługiwało alternatywne prawo do żądania (zamiast zwrotu w naturze) kwoty liczonej jako równowartość 100 złotych za sztukę butli 11 kg (syfonową, zwykłą), 250 złotych za sztukę butli 33 kg i 1 000 złotych za każdą brakującą klatkę (§ 4 umowy). Wskazać przy tym należy, że podane na fakturze VAT numer (...) wartości za poszczególne towary również nie odpowiadają kwotom wskazanym w umowie, a brak jest dowodu na zmianę umowy stron w tym zakresie.

Mając na względzie całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd doszedł do przekonania, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie wykazał, że przedmiotowy towar – wyszczególniony na fakturze VAT numer (...) w postaci 7 sztuk butli stalowych 11 kg, 14 sztuk butli syfonowych 11 kg i kontenera K-20 został pozwanej M. J. (1) przekazany i że doszło do rozwiązania umowy, co aktualizowałoby obowiązek pozwanej zwrotu tego towaru albo zapłaty równowartości jego wartości zgodnie z postanowieniami umowy. Dowodu na powyższą okoliczność bynajmniej zaś nie stanowi znajdujący się na karcie 17 akt dokument „potwierdzenie” powiązany z fakturą VAT numer (...) z uwagi na jego nieczytelność, co jest okolicznością obciążającą wyłącznie powoda, który nie zachował w tych okolicznościach wymaganej od niego należytej staranności.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd na podstawie art. 535 k.c. w zw. z § 4 umowy z dnia 19 lipca 2012 roku w zw. z art. 6 k.c. a contrario oddalił powództwo w zakresie żądania kwoty 3 130 złotych wraz z odsetkami.

O kosztach procesu jak w punkcie drugim wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym każda ze stron powinna ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakim przegrała sprawę.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 6,57%, tj. w zakresie, w jakim pozwana nie zaskarżyła nakazu zapłaty z dnia 02 grudnia 2016 roku, wobec czego stał się on prawomocny. W związku z tym powodowi należy się zwrot 6,57% poniesionych przez niego kosztów, które wyniosły 1 317 złotych (opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 złotych, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 złotych i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych), co mając na uwadze, że pozwana M. J. (1) nie poniosła żadnych kosztów, oznacza, iż powinna ona zwrócić powodowi kwotę 86,53 złotych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 31 października 2017 roku